

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

Pirata i bandoler

Així qualifica sir Archibald Sinclair, cap dels liberals anglesos, el cap de la facció, Franco.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 15 — Telèfon n.º 255

ANY III

— Diumenge 30 juliol 1938

NUM. 627

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4'00 PEsSETES MES

Molt bé, senyor President!

Mancava en el concert general de veus oficials i de consignes, una veu generosa i sincera. Una veu que prescindís de banderes. Una veu càlida, que analitzés els sofriments de dos anys, els volgués veure i a la vegada acusés als espanyols lliures defectes de raça. Ha estat el mateix President qui ha parlat i qui ha dit precisament, el pensament, el sentir i els desitjos d'Espanya. Molt bé, senyor President! Les vostres paraules han estat escoltades pel poble i pels combatents, — principalment pels combatents, — amb el cor ple d'alegria, car interpreteu amb paraula austera, el nostre propi criteri i sabeu resoldre les problemàtiques derivacions del nostre conflicte. Dic sabeu resoldre, perquè malgrat la vostra voluntària ignorància del pervindre, sabeu molt bé prendre la direcció de la convivència, la concòrdia i la pau, — únic camí que porta a la reconstrucció d'Espanya—. És la vostra ignorància, tan especial, tan intel·ligent, comparada amb la dels vidents que pronostiquen l'avenir del demà, que feu pensar si aquells secrets que esmenteu de les ocultes cancelleries, malgrat el seu secretisme, no són altra cosa que un secret proclamat a la vostra orelleta. Demostreu fent l'ignorant, — no us voleu comprometre — que totes les coses, abans de dites, han de passar pel sedàs de l'anàlisi i que massa prompte es basteix un criteri lleuger que després pren caràcter de ficada. Les vostres paraules — ara i adès — són sentències. Al marge d'aquestes sentències hi veig, però, un càlid oreig d'humanisme, comprensió dels problemes i una ferma voluntat per a resoldre'ls. Classifiqueu, també concretament, el caràcter de la lluita, els veritables enemics que tenim i ens anem en el compliment del deure. Demostreu confiança absoluta en les forces que defensen la raó i saben, amb elegància, proclamar les qualitats cíviques i militars del nostre exèrcit. I sobretot, parieu desapaixonadament, només com a espanyol — no com a home de partit — demostrant que les desgràcies i calamitats d'aquests dos anys de guerra, les heveu patit moralment en la pell viva, sentint més que ningú el desagnament i el cementiri que s'ha apoderat d'Espanya. Noblement reconeixeu els errors, que són característics del temperament intemperant de la raça. Ens doneu, quasi, una lliçó d'ètica, de moral i de respecte col·lectiu. Sempre amb aquell accent austere, amb aquell llenguatge de profeta laic que tan bé us escau, que és sinònim de cultura política i d'esperit universalista. Molt bé, senyor President! El vostre discurs, parteix una ratlla en la moral i les concepcions d'aquesta guerra. Després que heveu parlat es delimita una nova frontera. L'abans i el després, d'aquest discurs genial, encarregat d'obrir una nova època en el panorama polític i social d'Espanya.

Encara que pugui pesar a més de quatre, que encara combreguen amb rodes de moli, heu presentat la concreta realitat de tots els nostres problemes. Justament, heu posat els dits a la llaga. Feia temps que entre nosaltres ens ho ceiem, però teníem temor de confessar ho als altres i fins a nosaltres mateixos. No ens ho volíem dir que la guerra civil s'havia acabat per esgotament i per crisi d'odi. Després del primer any, desfermades les passions de tota mena, fins les venjances satisfetes, l'estat permanent de ràbia, d'odi i de por, havia d'acabar. I s'ha acabat. Ma grat que encara surt a la superfície alguna reminiscència de recels i de intolerància castissa. El fet concret que ens preocupa, que hem de vèncer, i és el nord de la nostra lluita, no és altre que la invasió de les forces estrangeres. Aquest és el problema. Contra Itàlia i contra Alemanya, que ajuden a Franco, per a situar-lo de satèl·lit en l'òrbita de la seva política. Ha deixat d'ésser aquest patidori de les forces conservadores. Ja no hi ha conservadorisme en prendre posicions contra estats que tenen la flor i nota d'aquesta tendència. És ja massa evident que l'ajut prestat a la rebel·lió, pels feixistes, representa un pas vers la presa de posicions a l'Occident, posant en ridícul la seva característica escusa de que lluiten contra el bolxevisme. Es lamenta el President que sigui precis un Comitè de Londres, una intervenció d'estrangers, per a resoldre aquest problema al·gud dels «voluntaris». I s'avergonyeix — encara que siguin enemics — que des de fóra, tingui de corregir nos els nostres defectes. És molt just aquest rubor patriòtic, car entregar la pàtria a les apetències d'un altre Estat, pirata i pobre, és suprema traïció que avergonyeix a qui l'executa. Fa bé de classificar com a qüestió d'honor, la retirada de tots els estrangers d'Espanya. No hi pot haver pau ni solucions de convivència, mentre aquests trepiguen el nostre sòl. Si s'en van, haurà arribat l'hora de trobar límits a la nostra lluita, de posar frontera a la nostra intolerància, de sapiguer nos contenir tots plegats els desitjos de triomf, i acceptar les normes d'una Espanya respectuosa amb tots els criteris. És una fiblada intencionada quan esmenta que nosaltres, els espanyols, volem parlar molt i esplanar criteris, però que ens molestem així que trobem un altre que no parla com nosaltres. També ens acusa — sé que va per nosaltres, els revolucionaris — que hi ha qui n'ha tingut prou amb el propi raciocini i qui ha necessitat els dos anys d'experiència per a fer se càrrec dels atropells que produeix la guerra.

Quan parla de l'aspecte econòmic ens fa posar pell de gallina. Si no tinguéssim confiança amb nosaltres mateixos i les virtuts optimistes de la raça, el profundisme que ens fa ja per a dues generacions ens empenyaria ràpidament a tots plegats per acabar la guerra. És un problema ben gros el que es presenta. Si bé considerant que la nostra capacitat de poble agrícola ens permetrà passar menys dificultats i menys gana que els Estats centrals, després de la guerra, no hem de perdre de vista que, automàticament, així que acabi la lluita, deixaran d'auxiliar nos com fan ara, les democràcies i els treballadors del món. Tot ens correspondrà a nosaltres mateixos. I les llevors seran escasses, que s'hauran de comprar, la riquesa forestal molt atropellada, i la ramaderia, que quasi ha desaparegut, haurà de recreiar se altra vegada. Apleguem-hi també que la incústria de tota mena ha perdut els mercats, que tindrà molta feina per a retornar a la seva situació passada.

Tot això, i també l'experiència personal, el dolor de tots plegats i propi, la insensateza d'aquesta guerra, ens fa estimar les paraules del President, que han estat un calmant i una pau. Quasi ens han fet albirar el colom blanc de la pau i la branca d'olivera. Una vegada més, perquè val la pena. Molt bé, senyor President!

SANTIAGO LLEONART ITXART

En Campsaya, 22 de juliol.

¡Oh, augusta soletat!

Darrera la línia de foc que brama a tempesta
— rences de fusells i bombes de mà —
quan encara sonen remors de la gesta
ofegada en sang — pensant en demà —
uns cossos que foren, tocats de metralla,
les deixalles són d'una altra batalla...
Tètrica visió — paral·lela al marge —
de la pira enorme — embolcall de mort.
Uns grans ulls oberts, terrible aiguafort,
miren fit a fit
buidant la buldor de la bella nit.
I morts i més morts, i llistes i llistes
de anònims caiguts. Tragèdia de l'hora,
de l'hora que riu, de l'hora que plora,
de l'hora que riu pels que a rera guarda
fan encara el viu. De l'hora que plora
a la llar roent, sens foc a la vora.

Pàl·lida de pols i color de lluna
— la lluna, la pruna, vestida de dol —
s'encén de tristor una carretera.
Primer, un xiprer. Cinc cents al darrera.
Gòtic regiment que sap del seu rei.
Regiment de vius amb tocs funeraris,
batalló de morts, trist com uns rosaris.
Magna serenor de la via moria
tan aprop del front
que timent confon.
Del camp de batalla és primera porta.
Entre l'escampall d'ambient mort que s'escapa
de la pròpia mort, sola està una casa.
De l'hàbit de vida n'ha restat ben rasa.
Es el finestral un cant al silenci,
fúnebre el portal. No hi ha qui defensi
la immortalitat de la llar desfeta
— sucre convertida, per la guerra, en sal —.
Tot ho ha tenyit, erma, la pintura
de color de sang de la guerra dura.
Pòlvora als camins, pòlvora atmosfera
en l'aire, en els pins. I fins una pera
pòlvora té dins.
Davant la impotència de tornar aahir
ple de geps un roure desitja morir.
Lluny sona el canó.
I els cadàvers teneos clemen amb braó
contra la tristesa de la casa sola
i la patidesa de la carretera
també sola, sola,
i de l'amarguesa de l'au que no vola,
de l'au de la pàtria que ha quedat ben sola.

Primer, un xiprer. Cinc cents al darrera.
Sol, un gos, ben sol, no gosa passar,
no gosa bordar
per no profanar l'alta soletat
de la carretera...

J. CASES I BUSQUETS

Aquest número ha estat sotmès a la censura

L'ofensiva al front de l'Est

Un important judici del crític militar francès coronel Mudel

El conegut crític militar francès coronel Mudel, comenta ampliament a «La Depeche de Rouen et de Normandie» l'ofensiva republicana de l'Ebre.

«Tot és nou en aquesta batalla — diu —. En primer lloc, s'adverteix una preparació tan ràpida i tan precisa que els mateixos alemanys han de reconèixer que des del mes de març del 1918, a Picardia, aquesta operació dels republicans espanyols és la més precisa i la millor desenvolupada. En muntar ponts damunt d'Ebre i preparar l'acció de l'artilleria, el comandament republicà ha maniobrat amb cordura i intel·ligència, i ha preparat infiltracions en centres de resistència.

Fins ara els atacs republicans a Belchite i Terol foren atacs de front, molt costosos i d'organització de les posicions conquistades. Ara, gràcies a un hàbil servei d'informació, durant les 48 hores primeres l'enemic solament ha pogut reaccionar amb atacs aeris, quan els republicans tenien ja organitzada una poderosa defensa antiaèria que ha contingut l'atac de l'aviació enemiga i ha fet inútil la inter-

venció de l'aviació republicana. El més estrany d'aquesta batalla és el comunicat de Burgos, en el qual tracta de justificar el seu fracàs dient que els governamentals han progressat gràcies a la complicitat d'una part de la població civil.

Això en si mateix és molt significatiu i reconegut i declarat per Burgos; prova una reacció indubtable contra Franco, així com la inexactitud de certes informacions sobre l'estat d'esperit del poble espanyol.

Les ofensives preparades contra València estan defingudes.»

El coronel Mudel acaba subratllant que «aquest notable resultat a l'Ebre ha estat aconseguit sense necessitat d'emprar quantitats importants de material, la qual cosa evidencia una singular competència de l'alt comandament republicà».

La nostra ofensiva vista des de Londres

Els diaris anglesos porten unes magnífiques informacions de l'ofensiva republicana, per tal de treure els feixistes de Catalunya i atacar els exèrcits invasors per llurs línies de rera guarda. «News Chronicle», sobretot, porta avui unes grans titulars a tres columnes a primera plana, remarcant que les famílies es preparen per a retornar a les seves llars, a me-

Teatre **MONUMENTAL** Cinema

Formidable esdeveniment teatral a càrrec de la Companyia Socialitzada d'alta comèdia castellana
ENRIC GUITART

Diumenge, 31 juliol de 1938 - Tarda, a les 4'30

La graciosíssima comèdia en tres actes, en prosa, escrita en francès per Maurice Hennequin, versió espanyola de Ramon Caralt

LAS DELICIAS DEL HOGAR

(LES JOIES DU FOYER)

Intermedis musicals a càrrec de l'Orquestra de l'Agrupament d'Espectacles

PREUS: Seients llotja, 5'50 ptes. - Butaques pati, 5'50 - Davaneres pis, 5'00
Circulars sense numerar i Entrada pati, 2'50 - Entrada general, 1'50,
(Impostos inclosos).

AVIS: Degut als continus abusos que ocasiona la mainada en transitar sola per la Sala d'Espectacles, es prega als seus familiars que la retinguin a llurs seients, mentre duri la representació, en bé de la cultura i per respecte al pròxim. — El Consell d'Empresa.

Teatre **Clavé** Cinema

ESTUPEND PROGRAMA
Dissabte 30 i diumenge 31 juliol del 1938
DES DE DOS QUARTS DE 4 DE LA TARDA

El Remolino

per JEAN ARTHUR - DONALD COO - JACK HOLT

LA REINA Y EL CAUDILLO

per ANNA NEAGLES - FERNAND GRAAVEY

Completarà el programa un film de

DIBUIXOS ANIMATS

: : Notes i preus de costum : :

sura que el territori és alliberat dels invasors.

També es fa remarcar que des del començament d'aquesta ofensiva a través de l'Ebre hi ha 400 milles de territori alliberat i s'han fet més de 4.600 presoners, capturant una immensa quantitat de material de guerra, fins i tot un tren complet de proveïments i tot un comboi militar.

Els diaris porten també unes informacions del cantó feixista. En la nota oficial de Franco es remarca que aquesta ofensiva republicana ha estat possible perquè les poblacions civils d'aquest territori van sublevar-se contra les seves forces.

Aquesta dada és molt important: tothom recordarà que la gent que no tenia simpaties per Franco va evacuar aquestes poblacions aleshores de l'ofensiva del front d'Aragó, i que tan sols restaren en aquestes viles aquells que per una raó o altre podien conviure juntament amb les tropes de Franco. Doncs, bé: dos mesos després, el resultat del tracte rebut de les tropes invasores és tal, que aquests mateixos simpatitzants de Franco s'hi subleven en contra i faciliten l'avanç de les nostres tropes. És de temer, no obstant, i coneixent els mètodes feixistes espanyols, que Franco prendrà represàlies contra la població civil d'altres territoris en vista d'aquesta heroïtat de la població catalana a les comarques del Baix Ebre i Terra Alta.

Per 50 cèntims podeu fer un bon pa-sequí, amb

ILURENOS
pastry matoroní

Demaneu-los en les bones tenedes de queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET.

Valor i heroisme Informació local

Als herois combatents de l'Est

Avant herois alliberadors de les terres nostrades. Avant en aquestes hores supremes que ens posen a tan alt nom i que mai hem dubtat del vostre valor. Catalunya se sent encara més orgullosa d'anomenar-se mare dels catalans. Però a l'ensem també reconeix i això la farà més noble i gran, aquesta germanor entre altres herois combatents de les terres il·leials germanes les quals també esperen veure's alliberades del jou de les tropes mercenàries del traïdor Franco.

Deixem lo que vagi fent les seves pallassades i inclinant-se als seus amos Mussolini i Hitler. Vostres soldats que aneu conquistant novament les terres que aquesta nissaga de bords volia subjectar-les als seus criminals capricis; penseu que vostres gestes han fet desvetllar als qui havien cregut que el nostre Exèrcit era una cosa minça, faltat de valor.

I fins ara no se'n adonen. Anaven equivocats. Ho han confessat. Però no per això us atureu herois defensors i alliberadors, amunt sempre que el món us admira i la Història se gualx. Els nostres avant passats ja tenen també qui sap honorar i defensar les nostres llibertats. Per elles i per Catalunya, avant.

JOAN JULIÀ CUADRAS

DIETARI

L'AVI DIU...

La gent del meu temps, no tenia com la generació d'avui la facilitat de guair se d'un mal de caixa. Seixanta anys enrera, a Mataró només hi havia un dentista amb títol, i un pedicú.

Els diumenges, de més a més, se instal·lava a la plaça de la Llibertat (abans de Santa Anna) un dentista o un atenció caixals, i extien caixals a la vista del públic.

Operava l'atenció caixals dins un carruatge situat davant l'entrada de l'església dels PP. Escolapis, i el pacient en el lloc més visible amb l'objecte de que el públic pogués admirar l'habilitat del dentista.

Tant punt arrencava un caixal, sonava una petita orquestrina que feia guàrdia al carruatge, i la nota més culminant del bombo, sincronitzava amb l'al de dojol que exclamava el pacient, exclamació que quedava ofegada per la nota del bombo. Un dia que el dentista havia operat en aquesta forma, els espectadors veieren que el pacient, que era un pagès molt alt i molt sec,

obria un pam de boca sense poder la tanca.

L'espectacle, per la seva novetat, provocà un esclat de rialles entre el públic ignorant, i no saber distingir que es tractava d'un seriós cas de sentar-se la barra, i que el dentista, espantat de la seva obra, havia tocat el dos.

¿Vol dir això que el poble matoroní fos inhumà? No, companys, individualment cap matoroní seria capaç de riure davant un cas desgraciat, però les agrupacions tenen el do d'apagar el sentiment de l'individu.

Som els matoronins sentimentals i romàntics cent per cent. Recordeu només l'espectacle que oferí el local del Socors Roig de la Riera el dia que arribaren els infants orfes de Madrid i com el poble es disputava l'honor de recollir los. Un espectacle, companys, que ens va emocionar de valent.

Un altre record que tinc del sentimentalisme matoroní, fou manifestat mig segle entera davant la mort de tres paidals.

La nit abans la mainada havia rallat un tros de baieta vermella, per a imitar unes crestes i enganxat-les al cap dels paidals, mitjançant una capa de goma líquida ben forta.

Deixaren els tres paidals dins de la gàbia, i es retiraren per anar-se'n al llit, amb l'il·lusió que l'endemà al matí, els tres paidals semblarien tres cardenals, aquells ocells que els senyors «americans» tanquen dintre gàbies daurades.

Quina desil·lusió quan el matí els veïns i la mainada en anar a veure l'efecte de les crestes, es trobaren els tres paidals morts, coïscats i amb la boca oberta, com la d'aquell pagès de la plaça de Santa Anna per efecte d'aver cattegat de goma la cresta, i ieliscat pel cap de l'au-

CAMP DE L'ILURO S. C.

Diumenge, dia 31 de juliol del 1938

Tarda, a les cinc

GRAN PARTIT DE FUTBOL

Arma d'Aviació - Iluro S. C.

Equip de l'Arma d'Aviació: Trias (Espanyol), Pardo (Espanyol), Gracia (Saragossa), Campos (Mallorca), Solanas (Horta), Porrera (Llevant), Gomis (Espanyol), Guíjarro (Atlètic Madrid), Martínez (Espanyol), Gall (Horta), Judici (Sans). — EN AQUEST ENCONTRE ES DISPUTARÀ UNA COPA

cell fins a subjectar-lo pel clatell. Aquesta volta no rigueren. Amb igualtat de circumstàncies la nota sentimental el mataoní l'ha aplicat sempre a la part més dèbil.

MORALES PAREJA — XERRA
Demaneu sempre:
CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA Morales Pareja
CONYAC JULIO CÉSAR
Depositarí: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

—Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

CUPÓ DELS INVÁLIDS. — En el sorteig efectuat el dia 29, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al número 729.

Els números premiats amb tres pessetes són: 029, 129, 229, 329, 429, 529, 629, 829, 929.

MANÇANILLA «LA MAJA»
XERES FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PAREJA — XERRA
Depositarí: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

DE FUTBOL. — Demà diumenge, a les cinc de la tarda, tindrà efecte al camp d'esports de l'Iluo un interessant encontre amistós entre un equip anomenat Arma d'Aviació en el qual formen part destacats jugadors, i el primer equip de l'Iluo.

Segurament el camp de l'Iluo es veurà molt concorregut.

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR
de la casa XERRA
MORALES PAREJA
Depositarí: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

COMPRO

Màquines d'escriure portàtils i d'oficina, màquines de sumar, de calcular i aparells multicopistes.

Raó: Argüelles, 34 Mataró.

Llegiu **LLIBERTAT**

Atenció, Empreses Collectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'Interventor, el següent:

a) b) c) d) e) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els Interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes aquí establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legallitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i Institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propiament, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 15 d'abril del 1938.

El Cap del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

Clinica per a Malalties de la Peli i Sang Tractament del Dr. VISA - Dr. Llinàs
Tractament ràpid i no operatori de les almezzanes (morenes)

Curació de les «úlceres (llagues) de les cames» — Tota els dimecres i diumenge, de 11 a 1 — R. CASANOVA (Sra. Teresa), 50 — MATARÓ

Informació del dia

Barcelona

Comunicat oficial d'ahir

EXÈRCIT DE TERRA
EXÈRCIT DE L'EST.—Ha continuat l'avanç republicà en aquest front; les nostres forces han conquistat brillantment, al sector sud de Gandesa, les cotes 326, a l'est del Vèrtex Rey; 666, 671, 644 i 626 de Serra Pandoles, i les cotes 332, 378, 322, 484 i 426 a les rodalies de l'encreuament de camins de Gandesa a Prat de Comte amb el d'Horta de Sant Joan.

L'enemic, que continua essent reforçat amb unitats d'altres fronts, ha oposat major resistència, la qual fou vençuda per l'empenta dels nostres soldats.

També s'ha progressat notablement en direcció a Fayon.

Més de dos-cents presoners foren capturats, i es recolliren moltes metralladores, morters i fusells, així com un tren, atapeït de material de guerra.

L'aviació estrangera ha actuat amb enorme intensitat durant tot el dia.

FRONT DE LLEVANT.—Els soldats espanyols han conquistat vigorosament, a la zona de Manzanera, els Novales i Casa Quemada.

Els nostres caces entaularen combat ahir amb 29 «Fiat» i aconseguiren abat'n tres, sense sofrir cap pèrdua. Un dels avions italians caigué a les proximitats d'El Toro i els altres dos, tripulats ambdós per aviadors de nacionalitat italiana, a les nostres línies, i es capturà il·lès un dels pilots.

ALTRES EXÈRCITS.—Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ

Els avions estrangers, que segueixen atacant premeditament els mercants britànics, llançaren ahir més de setanta bombes en els llocs del port de València on hi havia ancorats tres vaixells de la dita nacionalitat. La metralla, que causà en els mercants danya de poca importància, produí la mort a l'observador danès del control K. A. Moyell i ocasionà, a més, cinc morts i 25 ferits entre els tripulants, alguns d'ells, de nacionalitat britànica.

A les 9'09 hores d'avul, deu trimotors italians, procedents de Mallorca, repetiren la criminal agressió contra els vaixells anglesos, i llançaren més de vuitanta bombes. Totes elles ca-

gueren a la mar i a la platja, i ocasionaren tres ferits.

Ahir, els nostres avions realitzaren alguns eficaces serveis contra els vaixells de guerra facciosos, al servei de la invasió, que agrediren Sagunt.

A les 13 hores d'avul, l'aviació alemanya, en nombre de deu trimotors «Junker», llançà sobre Falset cinquanta bombes de cent quilos, que ocasionaren 25 morts i 70 ferits, gairebé tots ells pertanyents a la població civil. Els aparells de la invasió bombardejaren preferentment els indrets on hi havia els presoners, capturats per les nostres forces en l'actual ofensiva.

Notes de Justícia

Ha estat imposada una penyor de 25.000 pessetes a les Destil·leries Mora de Mongat per vendre els gèneres a preus exagerats.

El Tribunal d'Espionatge i Alta Traïció de Catalunya ha imposat diverses condemnes de 30, 20 i 10 anys d'internament en camps de treball.

La policia ha practicat diverses detencions d'individus per dedicar-se a activitats contraries al règim.

Han estat detinguts Manuel Pujol i Sixt Punyet per haver trobat en el seu domicili gran quantitat de joies i bitllets.

Trinitat Orogen ha estat detinguda per dedicar-se a l'acaparament de moneda fraccionària.—Fabra.

Felicitació

El president accidental del Parlament, senyor Fernández Clérigo, ha enviat un telegrama de felicitació al coronel Modesto, cap de l'Exèrcit de l'Est, amb motiu de les brillants operacions que hi estan realitzant les tropes de la República.—Fabra.

Notes de la Generalitat

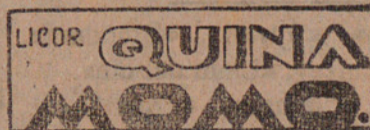
Aquest matí sota la presidència del conseller de Governació i Assistència Social senyor Sbert, s'ha reunit la Junta de Govern de la Clínica del Cos de Seguretat i Ordre Públic de Catalunya.

L'objecte de la reunió ha estat aprovar l'estat de comptes del darrer trimestre i estudiar la forma d'incrementar els serveis. A proposta del senyor Sbert va acordar-se fer extensius els beneficis de la Clínica al Cos d'Esquadres de Catalunya. Aquesta resolució serà sotmesa a l'aprovació del President de la Generalitat.

El President de la Generalitat ha rebut aquest matí a una representació del Partit Socialista Belga en la qual hi figurava el diputat senyor Martel, la qual ha fet entrega al senyor Companys de tres camions carregats de queviures i medicaments.

Aquest donatiu va ésser adquirit per subscripció popular, que durà o-lament sis dies, oberta als districtes Sorgnyes i Alboríngue.

El diputat senyor Martel ha fet l'ofrena del donatiu i el President de la Generalitat ha pronunciat uns sentits mots per agrair la solidaritat del poble belga.—Fabra.

Estranger

L'epileg de l'intentona revolucionària a Creta

LA CANCA.—Comunica l'Agència Grècia que a la sortida de la ciutat hi hagué ahir una topada entre uns escamots de sublevats i forces de policia. Les baixes del combat foren tres ferits.

Segons notícies de la mateixa font el moviment pot donar-se per acabat definitivament.—Fabra.

La premsa francesa i la política internacional

PARIS.—Tota la premsa continua dedicant llurs comentaris a la situació exterior.

La nova condemna del racisme per Pius XI, creuen els comentaristes que tindrà repercussions en les relacions entre la Santa Seu i el Quirinal.

Le «Figaro» comenta asprament els infundis propalats per «Il Popolo d'Italia» sobre el darrer discurs de lord Halifax als Comuns.

«L'Époque» s'ocupa del nou corrent d'aproximació de Portugal vers Anglaterra i de la preocupació que sent Portugal davant les veleïtats imperialistes dels rebels espanyols i les ambicions colonials dels països totalitaris.

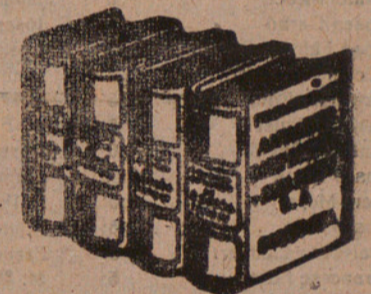
Polònia vol reconèixer el Manxuko

TOKIO.—L'ambaixador polonès en una entrevista celebrada amb el ministre d'Afers Estrangers del Japó li ha donat a conèixer els propòsits de Polònia de reconèixer el Manxuko i arribar a un acord d'amistat i comerç amb aquest país.—Fabra.

NO OBLIDIN QUE SÓN

4

de valors de que es compen en comprar el

GENERALITAT DE CATALUNYA

(Mataró - Gualba - Sitges)

Oficina de: Compta, Estadística, Prefectura, etc.
d'Espanya i l'Estranger

Oficina d'Esquadres de Catalunya

Oficina de Seguretat i Ordre Públic

Oficina de Sanitat

Oficina de Cultura i Recreació

M. Vallmajor Calvó

Corredor oficial de Comerç

Moles, 18 - Mataró - Telèfon 264

Hores de despatx: de 9 a 1

Intervé subscripcions a emissions i compra venda de valors. Capons, girs, préstecs amb garanties d'efectes. Llegitjació de contractes mercantils, etc.

Llegiu

LLIBERTAT

